

A: Dědo, já jsem tak přes noc přemýšlela: Když maj hymnu i pejskaři – tak proč ne my!

D: No... Protože ji ještě nikdo nevybral. – A co bys v takový hymně chtěla mít?

A: Pejsky. Štěňátka. Jednorožce.

D: (souhlasné mmm) ... a měla by být křesťanská, když jsme ten křesťanský tábor.

A: Existuje vůbec taková?

D: Á, jednu takovou bych tu měl. Počkej, musím si vzpomenout aspoň na jednu sloku. (beatboxuje) ... Pejsci, sloni, ptáci, žáby, velryby i žížaly – všichni stejně jako lidé život darem dostali. Nenech si své tělo, duši špínou hříchu poskvřít. Tuhle hroznou nečistotu nedokážeš mýdlem smýt.

A: No počkej, to není žádná písnička, vždyť se to jenom mluví.

D: To je přece RAP – Rytmicky Artikulovaná Poézie.

A: Dědo, čte se to rep: rytmická expresivní pitomost.

D: No počkej, ještě jsem si vzpomněl na refrén. Díky desateru správně život беру.

A: Jee, to je docela hezký. A pokračuje ta písnička nějak?

D: Jistě, je to dlouhá a chytlavá píseň o božích příkázáních. Ale to bych musel ještě najít další sloky.

A: Tak mi ji ale potom musíš zazpívat!

D: Pochopitelně, to já moc rád. I když žádný marš to není – pochodovat se na ní nedá.

A: To je dobře. Já už jsem dneska úplně upochodovaná.

D: No počkej. Vždyť to nebyl ani celodenní výlet.

A: Nojo, ale byl to půldenní celovýlet.

D: Ale vždyť sis ten celovýlet z toho udělala sama.

A: A jak?

D: Svačinu si snědla hned na začátku. Vzala sis malý boty (jako soudruh Šverma a ještě k tomu to byly bačkůrky). A kvůli tobě navíc celý oddíl zabloudil.

A: Protože mi dali divnou mapu. Anebo bylo špatný připojení k síti.

D: Holka, papírovou mapu můžeš leda tak přilepit na pavoučí síť.

A: Modrá tečka tam byla, ale nehýbala se. Tak jsem čekala, až se aktualizuje moje poloha. Snažila jsem se jít co nejrychlejc, abych tu tečku rozhýbala... A víš co? Ani se nehla. A pak najednou byla cesta pryč, my uprostřed lesa a celý oddíl na mě koukal, kam jsem je to zavedla.

D: Ale Aničko, ta modrá tečka nebyla poloha podle GPSky, ... ale je to tečka namalovaná propiskou. Jako že tady je tábor!

A: No, tak propiska asi nefunguje – měli použít třeba zelenou fixu!

D: (smířlivě) Aničko. Vůbec nevdá, že jsi zabloudila, to se stává. To my jsme někdy útočili tak rychle, až jsme vyjeli z mapy! A to pak i ten nejlepší občas zahučí s tankem do bažiny. (smířlivě) Neboj, kamarádky ti to už určitě odpustily.

A: To doufám, taky jsem se jim omluvila.

D: Tak to je dobrá zpráva.

A: Ještě mám jednu dobrou zprávu: Díky tomu, jak jsme utíkaly zpátky, abychom stihly večeri, nám ani nebyla zima.

D: No to mě byla zima. Dneska v noci mi do tanku pořádně táhlo – hlavně hlavní. (dojatě) A vzpomínal jsem na to, jak jsem předevcírem na tanku smažil vajíčka a pak ho večer musel chladit v rybníce nebo v kyselce. To byly časy. To bylo léto.

A: Tři. Dva. Jedna. Konec! Uuuuuuf. Vydržela jsem celý den bez levelů a workshopů ... ale to je MAXIMUM! Víc už nedám! Zítřku, pojď ke mně!

D: Vyhlížíš světlé zítřky! To se mi líbí!

A: Ano. Užila jsem si dnešek, avšak mám radostná očekávání!

D: Hle, již se ti plní. Tak zítra, děti.

A: Dobrooooo!

D: noccccc